

Extra Nieuwsbrief Den Haag e. o. 29 oktober 2020

Zondag 1 nov, 10.30 uur

Herdenking overledenen

Thema: Muren van verdriet

Jezus wordt in het evangelie volgens Johannes geconfronteerd met een muur van verdriet als zijn vriend Lazarus overlijdt.

'Maak de banden die hem knellen los', zegt Jezus misschien met een verwijzing naar de verzen uit psalm 116:

Banden van de dood omknelden mij,

maar U hebt mijn leven ontrukkt aan de dood.

Ik mag wandelen in het land van de levenden

onder het oog van de Heer.

Voorgangers: ds. Antje van der Hoek en ds. Reinhold Philipp

Onze organist Hans Jacobi treedt ook als cantor op. De liederen worden gezongen door een kleine cantorij bestaand uit: Ettjen Modderman, Pieter van Winden, Rachel Adriaanse en Frederiek Muller. Frederiek Muller zal tevens ook *Schlummert ein, ihr matten Augen* uit das Klavierbuch der Anna Magdalena Bach van J.S. Bach en *Pie Jesu* uit het Requiem van G. Fauré ten gehore brengen.

Bij deze kerkdienst mogen 30 mensen aanwezig zijn. Aanmelden is verplicht via remondenhaag@hetnet.nl of tel: 070-3250779. [klik hier](#) voor het bezoekersprotocol.

Een huis voor je herinneringen

Door ds. Antje van der Hoek

Al weer een flink aantal jaren geleden schreef een leraar rond deze tijd een bijzonder artikel in één van onze kwaliteitskranten. Hij had zijn leerlingen voorgelegd wat die dagen met vergankelijkheid en dood van doen hadden. Er was echter geen leerling geweest die hem dat kon uitleggen. Maar, zo vervolgde de schrijver, ook een school heeft zijn doden. Het is een plaats voor beloftes, dromen en ambities – gelukkig wel! – maar toch kent ook een school verhalen over die jongen die met z'n scooter over de kop sloeg, of dat meisje dat ernstig ziek werd of het leven niet langer aankon. Natuurlijk is er in zulke verdrietige momenten een passend afscheid om die éne te gedenken, maar een gezamenlijk moment om overledenen te gedenken ontbrak. Daarom brak hij een lans voor wat in de rooms-katholieke kerk van oudsher 'Allerzielen' wordt genoemd een 'herdenkingszondag' in de protestantse traditie. Een 'Allerzielendag'. Want, zo meende hij, de dood heeft beelden en verhalen nodig. Van die bindende beelden en verhalen is in onze cultuur niet zoveel meer over. Inmiddels is er op dit gebied wel wat veranderd. Ik denk aan de al jarenlang succesvolle KRO-uitzending 'Ode aan de Doden', een soort Allerzielen nieuwe stijl. En er zijn kerken die begin november hun deuren openstellen en uitvaartondernemingen die herdenkingsbijeenkomsten organiseren. Ook de viering van Halloween, in mijn dorp tegenwoordig jaarlijks in het park, is enige tijd geleden uit de V.S. komen overwaaien en wortelt, met z'n griezelsfeer, eveneens in die oude feesten van Allerheiligen en Allerzielen.

Die leraar sloeg de spijker op z'n kop. Het is belangrijk samen namen te noemen, teksten te lezen, muziek te maken. Anders raken ze 'dakloos', onze herinneringen. Worden het herinneringen zónder huis, zónder moment om ze levend te houden. In dit Coronajaar komen daar nog extra belemmeringen bij. Nadat we, als gemeente, in de zomermaanden langzaam hadden opgeschaald van dertig, naar veertig en vijftig aanwezigen per dienst, bracht de tweede golf nieuwe beperkingen met zich mee en werden kerken verzocht het aantal aanwezigen weer tot dertig af te schalen. Zo zullen we de overledenen uit onze gemeente op 1 november aanstaande in kleinere kring dan gebruikelijk gedenken, voorzien van het bekende protocol. Het bracht Hans Jacobi en mij op het idee een podcast aan te bieden. Een virtueel aanbod, naast de fysieke viering in de kerk. Om een moment stil te staan bij wie u lief waren en zijn. Diegenen die u in meerdere of mindere mate hebben gevormd, aan wie u bij en tijd en wijle nog altijd denkt. Het wil, net als de samenkomst in de kerk, voor even, een huis voor uw herinneringen zijn. Aan de hand van een enkel verhaal, gedichten, een Bijbeltekst en muziek. Voor de link [klik hier](#).

We zijn benieuwd naar uw reactie! Met de Bijbeltekst die daarin tot slot klinkt, wil ik ook hier besluiten:

De Heer zegt: Ik heb je naam in mijn hart bewaard.

Ik zal altijd aan je denken.

*Een moeder zorgt toch ook goed voor het kind
dat ze in haar buik gedragen heeft?*

Ze vergeet haar kind nooit.

*En zelfs al zou een moeder haar kind vergeten,
ik zal jou nooit vergeten!*

(Jes. 49:15-16, Bijbel in gewone taal)

**Redactie Nieuwsbrief: Peter Kelderman, Ria Edelman en
Miriam van Dam**

Remonstranten Den Haag, Laan van Meerdervoort 955, 2564 AJ Den Haag
Website: <https://denhaag.remonstranten.nl> -E-mail: remonden Haag@hetnet.nl

Facebook: Remonstranten Den Haag

Telefoon 070 325 07 79

